КОЗАРСКИ ВЈЕСНИК

ISSN 0350 - 9257

ПРИЈЕДОР, 23. ДЕЦЕМБАР 2022. ГОДИНА XLVII БРОЈ 2466 ЦИЈЕНА 1 КМ redakcija@kozarski.com

„Козарски вјесник“ у мјесној заједници Горња Драготиња и Марини

КНЕЖЕВИНА ПОЗНАТА И У СЛОВЕНИЈИ, У МАРИБОРУ ОДЈЕЉЕЊЕ ПРВАЧИЋА РОДОМ ИЗ МАРИНА

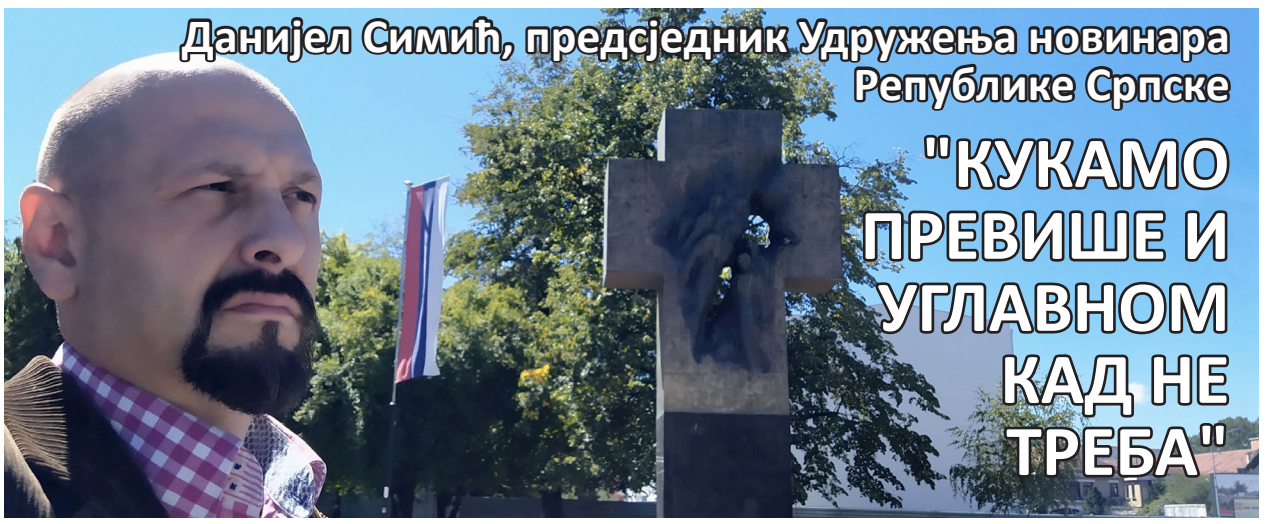

Данијел Симић, предсједник Удружења новинара Републике Српске

"КУКАМО ПРЕВИШЕ И УГЛАВНОМ КАД НЕ ТРЕБА"

Изабрана нова Влада

ПРИЈЕДОР ИМА СВОГ МИНИСТРА

Милош Тубић из Кнежице

ОПРОСТИО СЕ ОД ВЕЛИКЕ ЉУБАВИ, ФУДБАЛА,ДА САЧУВА ПОРОДИЧНО ИМАЊЕ

КОМЕНТАР

И ЧВАРЦИ НАМ ПОСТАЛИ ЛУКСУЗ

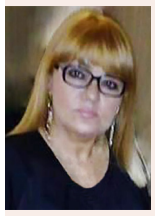

Новинар
Гордана Каурин

Дочекасмо неко ружно вријеме. Многи грађани одавно само мјеркају месо у месницама, у пекарама за многе и куповина кифле је луксуз. Није боље ни онима који сами мијесе хљеб код куће, јер је и вреће брашна прескупа. О струји да и не говоримо. Него, стисни се народе, немој се купати или туширати сваки дан. Смањи то на један, до два пута седмично. Немојте толико кухати, прати веш, (пеглање нећу ни поменути). Јер од јануара све то много више кошта. Па, ко издржи, издржи. Сада нам преостаје да бројимо киловате и питамо се јесмо ли „прећизили“ ону магичну црту од 500 киловата. С друге стране навикли смо на свашта. И остајали живи. Али, у преживљавању од плате до плате, она нам остаде иста. Мало коме се повећала, а и коме јесте, богами тешко може да испрати макар дио потрошачке корпе. И тако размишљамо сваки дан докле све ово иде, зашто су нам плате и пензије једне од најнижих у региону и како да смислимо да све платимо, а успут и стомак задовољимо. Остаје и питање како ће и од чега пензионери платити прије потребне лијекове, подстанари с једном платом платити све скупље кирије, како послати дијете да студира?Као и увијек питања безброј, а одговора мало. Зашто килограм чварака оде на 30 КМ то је тек нејасно. Чварак постао луксуз?! И шта нам остаје? Да маштамо о бољем стандарду, путовањима и одморима. И да не заборавим. О чварцима!!!

СИПА хапсила у Приједору

УХАПШЕНО ШЕСТ ДЕМОБИЛИСАНИХ БОРАЦА

Текст: *Деборах Совиљ*

Припадници Агенције за истраге и заштиту БиХ у сриједу су у Приједору ухапсили шест демобилисаних бораца Војске Републике Српске. Како су навели у саопштењу из Тужилаштва БиХ, ухапшени се сумњиче за ратне и злочине против човјечности.

„Хапшења и претреси стамбених и помоћних просторија и покретних ствари реализовани су према налогу Суда БиХ и под надзором Тужилаштва БиХ, Посебног одјела за ратне злочине", наведено је из СИПА-е. Претреси су извршени на осам локација, од којих четири у Трнопољу, двије у Томашици и по једна у Приједору и Доњим Гаревцима. Хапшење је изазвало бројне реакције, породица ухапшених, али и организација проистеклих из Одбрамбено-отаџбинског рата. Међу ухапшенима је и брат Милана Шкрбића. Шкрбићи су, кажу, доживјели шок када су припадници СИПА-е у сриједу извршили претрес у њиховој породичној кући у Трнопољу.

"Они су дошли око шест часова ујутро, а одавде су кренули нешто прије девет. Претресли су приземље у којем Драган живи и помоћне објекте које он користи. Био је то прави шок за нас, моја супруга није могла отићи на посао, а и код мене је притисак скочио и нисмо могли доћи себи", рекао је видно узнемирени Милан, који сматра да је то наставак прогона српског народа.

"Како сам прочитао у наредби Суда БиХ, мог брата сумњиче за некадашњи сабирни центар Трнопоље, у периоду од краја маја до почетка октобра 1992. године. Међутим, Драган је тешко рањен у одбрани Приједора 31. маја, био је у болници преко двадесет дана, послије на рехабилитацији у бањи Мљечаници, а потом на кућном лијечењу. Цијело то вријеме за које га сумњиче, он уопште није био у дотицају са сабирним центром у Трнопољу, али то изгледа ништа не вриједи", категоричан је Шкрбић.

Зоран Предојевић, предсједник Борачке организације града Приједора, рекао је, након претреса, да се углавном ради о мјештанима Трнопоља и о неким лицима која су већ одлежала одређени дио казне затвора за, како је нагласио, такозвани ратни злочин.

Милан Шкрбић: - Мој брат се опорављао од рањавања и није био ни близу сабирног центра

"Вјерујемо да се неће догодити оно најгоре, да неће бити затворских пресуда, него да је ријеч о истражном поступку о дешавањима из протеклог Одбрамбено-отаџбинског рата. Да се дође до праве истине о неким збивањима на подручју Приједора. Увјерен сам да има и замјене идентитета, као што је изјавио брат једног од ухапшених, да је он у периоду за који га сумњиче, био у болници након рањавања", рекао је Предојевић. Србима се, како је додао, суди као главним кривцима за све оно што се догађало у протеклом рату на подручју БиХ.

"Имао сам прилику да гледам оптужнице, свједочења и на крају судске пресуде које су у потпуности контрадикторне, али је човјек оптужен, јер је Србин. Нисам правник, али јасно је да је то мимо свих људских норми", сматра Предојевић.

РЕПУБЛИКА СРПСКА ДОБИЛА НОВУ ВЛАДУ, ВИШКОВИЋ ПОНОВО ПРЕМИЈЕР

Текст: *З.Јелић/ Срна*

Република Српска добила је нову Владу, а њен предсједник ће поново бити Радован Вишковић. Влади ће чинити 16 министарстава, а премијер је у свом експозеу, који је представио Народној скупштини РС, нагласио да заједнички циљ и задатак Владе остаје јака, стабилна, просперитетна Република Српска, са пуним, дејтонским институционалним капацитетима, са којима ће бити у стању адекватно одговорити на све захтјеве њених грађана.

Он је истакао пет кључних реформских стубова , а то су економски раст, дигитализација, реформа јавних предузећа, здравствена и социјална политика, те демографска обнова Републике Српске. У новој Влади Републике Српске и Приједор има свог министра. Ријеч је о Драгославу Кабићу који ће водити ресор рада и борачко-инвалидске заштите.

ДОДИК ЗАТРАЖИО ОД ВИШКОВИЋА РАЗРЈЕШЕЊЕ НОВОИМЕНОВАНОГ МИНИСТРА ДОГАНА

Предсједник Републике Српске Милорад Додик затражио је од предсједника Владе Радована Вишковића да хитно разријеши новименованог министра за породицу, омладину и спорт Даду Догана или да Доган поднесе оставку.

Додик је у допису упућеном Вишковићу навео да је приликом предлагања министра за породицу, омладину и спорт од Социјалистичке партије дошло до грубе грешке, те да у складу са законом и процедурама хитно тражи реаговање премијера.Срна сазнаје да је Доган починио саобраћајну несрећу, те да је за то кривично дјело одслужио једногодишњу казну затвора.Доган је упутио молбу тадашњем предсједнику Републике Српске Жељки Цвијановић да се његово име брише из казнене евиденције, а не помиловање како то тврде поједини опозициони посланици.

Вишковић нови-стари премијер

Превише времена пред екранима доводи до отуђености дјеце

ЗАБРАНИТИ ИЛИ ОГРАНИЧИТИ УПОТРЕБУ МОБИЛНИХ ТЕЛЕФОНА

Дјеца у најранијој доби пред телефонима, фото илустрација

Текст: *Бранка Дакић*

Према истраживањима америчких научника, међу дјецом узраста од девет до десет година, који проводе превише времена пред екранима телефона или компјутера, веће су шансе за развој опсесивно-компулзивног поремећаја. Свјетски трендови нису заобишли ни нас, па је тако употреба мобилних телефона примјетна чак и код дјеце узраста од годину дана.

Гледање цртаних филмова на телефонима постало је уобичајено чак и када су у питању дјеца у најранијој животној доби. Врло често од родитеља можемо чути како дијете, на примјер, неће да једе уколико му се не дозволи да гледа омиљени цртани на телефону. Већина родитеља попушта пред изазовима савременог доба. О посљедицама се не размишља, а оне и те како могу бити негативне, упозоравају психолози.

"Због те лоше навике коју стиче, дијете се, у ствари, отуђује. Дијете не остварује потребну блискост са спољашњим свијетом. То отуђење и живљење у свијету који је нереалан, ствара од дјетета особу која ће бити непродуктивна и тај осјећај непродуктивности доводи до тога да се осјећа лоше", каже психолог, Вања Дејановић.

Прекомјеран боравак пред екранима утиче на говорне и моторичке способности, а доводи и до поремећаја пажње. Ово је болест модерног доба, којој се тешко одупријети, каже дефектолог, Борис Стијепић.

"Требали би да смање употребу мобилних телефона или да их скроз укину, барем до десете године. Послије их, такође, требају давати што мање дјеци. Проблем је и то што превише времена уз телефоне проводе и родитељи", додаје он.

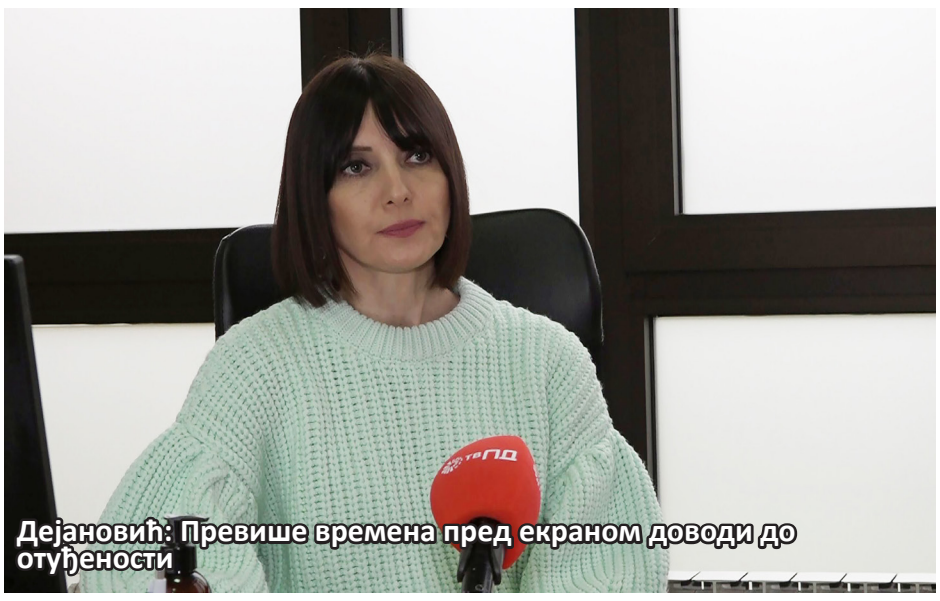
Дејановић: Превише времена пред екраном доводи до отуђености

ВАЖНА КВАЛИТЕТА САДРЖАЈА

Не постоји један магичан број сати примјерен за провођење пред екранима, који вриједи за сву дјецу. Важна је и квалитета садржаја коју дијете користи, колико се коришћење екрана уклапа у животне навике породице, колико времена дијете има прилике провести у покрету и на отвореном простору, као и на који су начин родитељи укључени у дјететове активности пред екранима. Идеја фиксне прихватљиве количине времена проведене пред екранима мијења се - чак и највећи ауторитети попут Америчке педијатријске академије, чије су препоруке о провођењу времена пред екранима строго повезане с доби дјетета, признају како свака активност пред екранима нема једнаку вриједност и не носи једнак ризик.

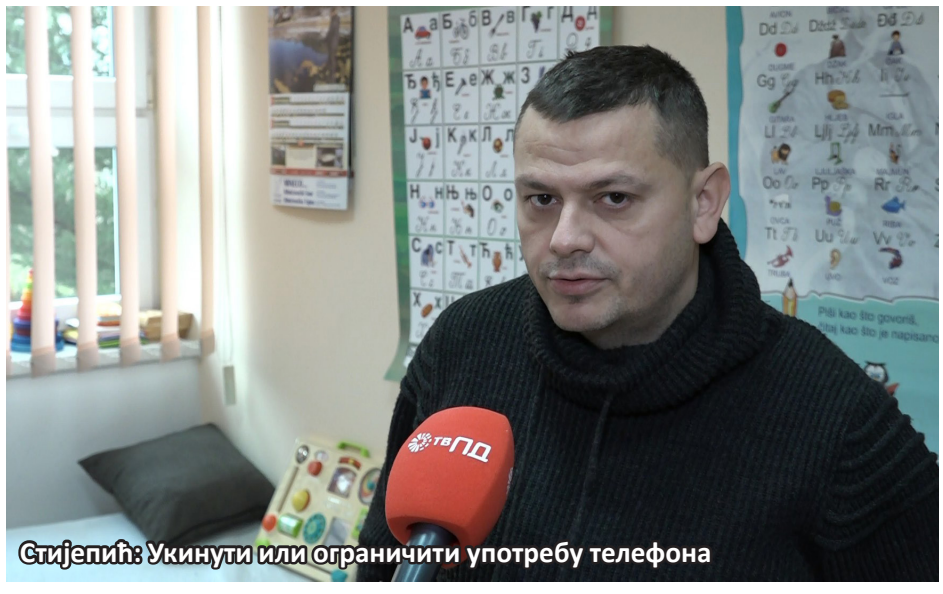
Стијепић: Укинути или ограничити употребу телефона

Савјет стручњака је да се дјеца до пете године не излажу садржајима на интернету.

"Дијете треба да буде изложено људском фактору, треба да је у окружењу својих вршњака и породице, да осјети ту врсту блискости, да осјети ту врсту емотивне, а касније неке друге испуњености", каже Дејановић.

Превише времена проведеног пред екранима мобилних телефона, компјутера, телевизора штетно утиче на ментални развој, а врло лако може довести и до анксиозности, упозорење је америчких научника.

СТАВ

ОЈКАЧА НА ПЈЕШАЧКОМ, У РАНО ЗИМСКО ЈУТРО

Пише: *Мира Згоњанин*

Понедјељак ујутро. Хладно, субјективни осјећај минус, мада тврде да смо на нули, газим брзим кораком према послу. На пјешачком код Музеја нестварна слика. Два комуналца, све са метлом у руци, велике зелене канте су поред, загрљени на тротоару пјевају ојкачу. Звуче складно, у хладно јутро. Они уредни, у радним одијелима, по годинама близу, просто пркосе мразу и минусу,онако распјевани, ведри... Једна, двије строфе,онако грлато и набрзину, потом се поздрављају и на посао. Насмијали су ме и орасположили. Уљепшали ми јутро. У себи поздрављам Грабежа. Дуго, дуго никог нисам видјела да у рано јутро, прије посла, тако срчано пјева. Касно пододне, док се цркнута вучем према кући, угледам још један необичан пар. Тату и сина. Кинези су. Малиша размажено плаче, неће да хода,вуче се попут жваке док му отац стрпљиво и тихо нешто објашњава. Њежно га вуче за собом... Иде тешко, али иде. И то ми измами осмијех на лице. Дјеца увијек иста, ма којим језиком причала, добро их разумијемо. Слика ми начас врати вријеме, на оно нешто мање од три деценије и на неке сличне приче с мојом кћерком. Тренуци су то које би истог трена, дакле сад, вољела подијелити с њом. Нажалост не могу, далеко је, вибер понекад није за те ствари. Причаш, гледаш, али само оком милијуш слику на екрану. Додир руком не вриједи, мада некад не одолим...У зимске вечери приједорске улице су празне. Поново се тог понедјељка који је почео с пјесмом на пјешачком, увјеравам у то док газим главном градском цестом. Два, три случајна пролазника, журе некуд. Мјеста у кафићима за разлику од љета, када је све крцато, на претек. Касно је, али по навици пијем малу кафу с мало врућег млијека. Паше. Нешто касније у повратку кући цијела улица је наша. Никог. Рачунам на „приједорску зиму“, да се улица пробуди, на „Галију“,„Бећаре“, „Ависту“... и још један дочек нове на градском тргу. Искрено се надам мени бољу од ове чије пољедње дане одбројавам на прсте. Далеко јој лијепа кућа.

Интервју: Данијел Симић, предсједник Удружења новинара Републике Српске

„КУКАМО ПРЕВИШЕ, УГЛАВНОМ КАД НЕ ТРЕБА“

Данијел Симић, предсједник Удружења новинара Републике Српске, у интервјуу „Козарском вјеснику“ истиче да су специфични услови у којима живе и ради новинари у Српској. За наш лист говори о клевети, материјалном статусу новинара, будућим плановима Удружења новинара Републике Српске.

„Ни лично, ни као предсједник Удружења новинара Републике Српске (УНРС), нијесам задовољан положајем новинара. Нажалост, споља је створен погубан, а стабилан механизам кукања. Кукамо превише и углавном кад не треба. Кад треба, по обичају шутимо. То је тако у генералној популацији, не говорим сад о новинарима“, истиче Симић.

Припремила: *Гордана Каурин*

Тренутни положај новинарске заједнице у РС мањкавости, предности, може ли боље?

Треба бити реалан и рећи да привредна и општедруштвена ситуација није катастрофална до мјере да смо „најгори на свијету“. Напротив! Спадамо у 20 одсто свјетске популације од осам милијарди, која живи знатно боље од остатка планете. Но, такве „оцјене“ често чујемо у медијима. А затим и у кафани.

Зато, у новинарским оквирима, питање је гдје се налазимо на свјетском нивоу, обзиром на специфичне услове у којима живе и раде новинари Српске. Наравно, ми осјећамо и знамо да може боље, те је управо дужност новинарске заједнице да посматра разумски и без крајње непотребних емоција. Новинари се не требају понашати као општедруштвено прихваћене трачаре или плаћене задушне бабе, већ објективној стварности морају приступати рационално и објективно. Тренутно није тако, али на томе ћемо радити. То није само посао УНРС. Допринос мора дати свеукупна заједница.

Постоји ли новинарска солидарност, ако је има каква је, ако не постоји, зашто је нема?

Потпредсједница УНРС, Мира Костовић, рекла је медијима пред посљедњу скупштину удружења: Проблеме које данас имам ја, сутра ћете имати ви – и обратно.

Мислим да је то суштина. Није случајно да је те ријечи изговорила баш она, која је била жртва политичког суђења. Саговорник у њеном прилогу је „негирао геноцид у Сребреници“, још у вријеме кад то није било ни „озакоњено“ као преступ. Без обзира на значај ове тужбе и за Српску у цјелини, и за новинарску заједницу, ријетко ко је тад стао у одбрану професије и колегинице Костовић; која је само пренијела мишљење представника организације погинулих и несталих српских цивила. Томе није посвећена никаква пажња.

Удружења финансирана из иностранства, са централом у ФБиХ, не само да проводе унитаристичку и мајоризацијску политику Сарајева, већ су се самим тим што у Српској нема новинарске организације, наметнули као тобожња савјест новинарске заједице. Из њиховог рада је јасно да нападе на новинара осуђују према нападачу, док је УНРС у посљедње скоро четири године доказало да ми тако не радимо.

Када сам то покушао рећи на „заједничком“ јавном сервису БХТ, из Сарајева су искључили мој микрофон у Бањој Луци. Сутрадан на БХ радију ми је Борка Рудић, генерална секретарка БХ новинара, уживо пријетила тужбом за клевету. До данас се није огласила шта и кога клевећем, као што су шутили и на незапамћен атак Владе САД на Алтернативну телевизију. То нам говори све и о „новинарској солидарности“ и томе да никаква „држава БиХ“ не постоји.

Врађање клевете у кривични закон, ко одлучује шта је истина?

Након најаве, најмање се предлагач такве законске промјене даље оглашавао. Мислим да је дошло вријеме, да се питања о поновној криминализацији клевете надаље постављају предлагачу.

Цијеним и да је то био пробни балон, који није баш наишао на симпатије јавности у Српској, мада су о њему много више причали у ФБиХ. Има далеко пречих проблема у медијској области. Развој телекомуникационе технике у посљедње двије деценије, донио је низ могућности, које нијесу постојале у тренуцима писања важећих закона.

Данас је највећи изазов пред новинарском заједницом увођење вербалног деликта, тиранском методом једног човјека, веселог Валентина Инцка. То је сад први од „специфичних услова“ у којим сам помињао да раде новинари Српске и због којих смо били принуђени реактивирати УНРС.

Ово је питање већи приоритет. Примјерице, предсједник Скупштине УНРС Бранимир Ђуричић, први је поласкан кривичном пријавом за „негирање геноцида у Сребреници“. Мени су пришили двије такве. Уз слеп тужбу за клевету од стране удружења које плаћа Амбасада САД. Она је услиједила након што сам им информативно потпуно срушио лажни конструкт о „бијелим тракама за несрбе“ у Приједору. То је проблем који се мора ријешити у најскорије вријеме, али никако на начин да се преломи преко леђа новинара.

Несређено новинарско тржиште, појава „порталоида“, како увести реда у ту област?

Кованицу „порталоид“ сам у јавни простор лансирао баш из тог разлога. Новологизам се примио у јавности и међу колегама, што ми је веома драго, јер смо тако терминолошки успјели истаћи проблем.

Нешто што „личи на портал“, обичном конзументу вијести изгледа као и сваки други, али нема једну значајну ствар – импресум. Порталоиди сами по себи не представљају толики проблем, јер су то непознати квазимедији, који своје објаве спонзоришу по друштвеним мрежама. Проблем настаје када медији тзв. главног тока преносе њихове

Шта планирате промијенити доласком на чело Удружења новинара РС?

Основна промјена коју сам донио заједно са колегама из УНРС, јесте само постојање удружења. То је револуционарна новина, што се сад види више по хистерији из ФБиХ, него код нас. А за нас је битније.На посљедњој, изборној сједници УНРС, изложио сам план у 10 тачака. Првих пет је обезбјеђивање најосновнијих услова за функционисање било којег удружења, у смислу просторија, финансирања и слично; док је других пет надградња која предвиђа организовање годишњег догађаја удружења, округлих столова, издавање Кодекса етичког извјештавања у електронском новинарству... Можда нећемо баш све остварити наредне године, али до краја овог мандата сигурно.Показали смо да не морате бити финансирани милионским износима, а да се ваше присуство осјети и помаже медијску сцену. Од априла 2019. године када је реактивирано УНРС, основано 1996. године, нијесмо добили ни новичић од било кога. Нашу независност љубоморно чувамо и то се сигурно неће промијенити.

вијести, које су по правилу или запаљиве полуистине или још чешће – потпуне лажи. Тада се први, већином и посљедњи пут, чује за неки порталоид. Они који су га направили, угасе га и отворе под новим именом.

Порталоиде би најлакше ријешила саморегулација. Да уредници прихвате као непису закон, како се вијести са таквих медија не преносе. Законско рјешење таквог проблема је далеко компликованије. Не само јер је интернет из позиције Владе РС тешко контролисати у условима окрњеног суверенитета, већ и поставља озбиљно питање ограничавања слободе говора.

Новинари немају свог министра,нема ни закона о медијима, синдикат медија и графичара је такав какав јесте, да ли Удружење може нешто учинити на том пољу?

Било је министара који су на положај дошли са радног

мјеста новинара. Примјер је Наталија Тривић. Уколико мислите на Министарство информисања, њега смо угасили са Рајком Васићем као посљедњим министром, јер се сматрало да је то рецидив тоталитаристичког, једнопартијског система из комунистичке Југославије.

УНРС неће бити посматрач законских и других рјешења која се тичу новинарске заједнице, а посебно нећемо реаговати када ствари буду готове. Са таквом праксом је завршено. Биће мо активан иницијатор и предлагач.

Влада мора да се бави медијима, као и у свакој земљи, али обзиром да је код нас на снази од ОХР наметнута маница министарстава 8-5-3, састављана по крвним зрнцима, не видим да у догледно вријеме можемо имати Министарство културе и медија, као што је то у Србији. Министарство просвјете се треба бавити нечим сасвим другим.

Новинари су у зачељу и кад је материјални статус у питању, а незаобилазан су фактор у друштву , јер без њих се не може. Како промијенти неријетко присутну чињеницу да смо често магарац с мрквом и штапом испред.

Недавно сам причао са једним љекаром и немало се изненадио, када сам му рекао да новинари-хонорарци (каквих је увијек највише), раде за 500-600КМ читав мјесец, док стално запослени новинари који примају преко 1000КМ нето плате, спадају у срећнике. То су закони тржишта и ту се, у смислу понуде и потражње, слабо шта може учинити преко ноћи и независно од остатка друштва.

Проблем примања видим и у нелојалној конкуренцији медија плаћаних из иностранства. Такви, неекономски медији, не брину о публици, гледаности и маркетингу; јер су унапријед плаћени пројекти, који служе интересу финасијера. Захваљујући њима свашта и свако се назива новинаром, док по најчешће баш они имају неколико пута већа примања од оних који раде далеко напорније, конкретније и професионалније у домаћим медијима. Такво стање и понашање није могуће у земљама финансијерима. Треба се законски угледати на њих.

БИТКА НА КОЗАРИ ОД САДА И У ВИРТУЕЛНОМ СВИЈЕТУ

Обогаћена туристичко-историјска понуда на Козари

Текст: *Д. Совиљ*

Дио сталне поставке Меморијалног музеја на Мраковици постаће апликација "Битка на Козари кроз виртуелну стварност". Ова апликација представљена је у организацији Развојне агенције "ПРЕДА", у оквиру пројекта "Feel Kozara -EXPLORE". Апликација има задатак да млађим генерацијама, на њима занимљив начин, прикаже историјске догађаје који су се догодили на Козари током Другог свјетског рата, речено је на презентацији.

"Кроз ову апликацију, посјетиоци Меморијалног музеја моћи ће да прођу кроз Битку на Козари која се одиграла 1942. године, али и да упознају неке од најистакнутијих личности тог периода, као што су др Младен Стојановић, Мика Мандић и Мира Цикота. На крају ће имати прилику да провјере шта су све научили током апликације. Одговараће на питања, а сваки тачан одговор сградиће један дио виртуелног споменика на Козари", рекла је виши кустос Марина Љубичић Богуновић.

„Кроз ову активност, чија је вриједност око 30.000 КМ, набављена је апликација односно софтвер и пратећа техничка опрема. Циљ је кроз виртуелну реалност омогућити посјетиоцима да информативно прођу оно што се дешавало на Козари прије 80 година“, рекао је Борис Срдић, пројект-менаџер Развојне агенције „ПРЕДА“.

У Националном парку „Козара“ задовољни су што су, захваљујући пројекту "Feel Kozara -EXPLORE", савременом апликацијом обогатили своју историјско-туристичку понуду, а такође су реновирали један од бунгалова.

„У контексту пројекта виртуелне реалности, драго нам је да смо овим наставили промоцију Меморијалног музеја и самог Националног парка. Важно је да, поготово младима, покажемо дио историје српског народа, да им кроз модерну технологију дочарамо како је протекла Битка на Козари“, рекао је Божидар Николетић, в.д. директора НП "Козара".

Пројекат "Feel Kozara -EXPLORE" наставак је претходног пројекта " Feel Kozara". Циљ је обједињавање туристичке понуде на подручју локалних заједница које гравитирају овој планини. Предвиђена је и директна подршка субјектима из туристичкогсектора кроз набавку различите опреме, едукације и организацију радионица. Пројекат финансирају Савезна Република Њемачка и Европска унија. Укупна вриједност је око 330.000 КМ, од чега је 20 одсто суфинансирање партнерских организација, а 80 одсто грант, истичу у Развојној агенцији "ПРЕДА".

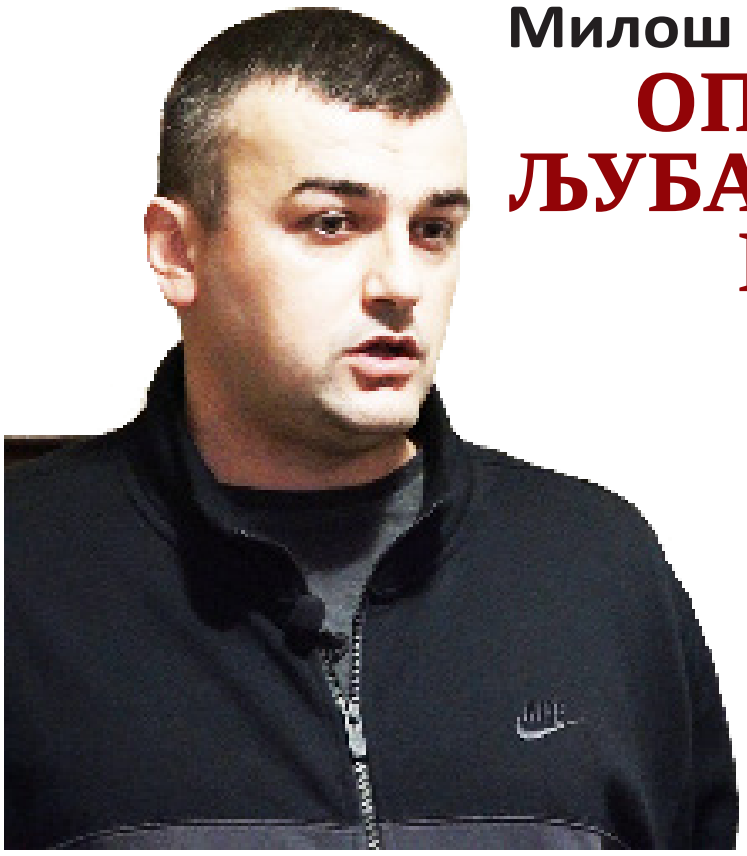

Милош Тубић из Кнежице

ОПРОСТИО СЕ ОД ВЕЛИКЕ ЉУБАВИ, ФУДБАЛА, ДА САЧУВА ПОРОДИЧНО ИМАЊЕ

Тридесетосмогодишњи Милош Тубић живи у питомој Кнежици. Живот га није мазио. Када је имао 17 година отац Жељко је изненада умро у 41. години живота. Вриједном домаћину отказало је срце, а иза њега је остала фарма крава музара и сва неопходна механизација. Милош је у то доба играо фудбал, добро му је то ишло и планирао је даље од Приједора. Иако је бескрајно волио фудбал, жеља да сачува имање које су отац и мајка мукотрпно стекли била је јача и фудбалска каријера морала је бити прекинута.

Текст: *Зоран Совиљ*

Иако веома млад, након очеве преране смрти Милош Тубић је зрело размишљао. Са мајком Божаном и сестром Дијаном правио је планове како да очувају имање и породични бизнис који је отац започео. Играо је фудбал и могао је да оде из овог краја и да се препусти лагоднијем спортском животу. Али, када дође кући са тренинга или утакмице, гледајући имање које се лагано гаси, јер мајка није могла сама изнијети терет,размишљао је шта даље. „Стварно сам волио фудбал и било је великих планова, али нисам могао дозволити да све ово пропадне. Одлучио сам да мој животни пут буде наставак породичног бизниса. Није било лако. Смањивали смо број музних крава и на крају смо морали затворити фарму“, присјећа се Милош времена када је још као средњошколац морао доносити судбоносне животне одлуке.

Фарме музних крава више није било, али било је нових идеја и нове борбе. „Нисам могао да гледам те објекте и механизацију да стоје, да труну и пропадају. Размишљао сам шта би могли да радимо. Предложио сам мајци и сестри да пробамо са кокама носиљама. У почетку смо били опрезни и кренули смо са 150 кока носиља. Било је то 2006, године, а данас на фарми имамо шест хиљада кока носиља и три и по хиљаде пиленки у одгоју, које ће ускоро такође давати јаја”, прича Милош.

Капацитет новог објекта који је Тубић недавно изградио је 13,5 хиљада кока носиља. “Објекат је потпуно аутоматизован и урађен је по еуро стандардима. Ако некада уђемо у Европску унију, све је спремно”, каже Тубић. Тубићи произведу око пет хиљада јаја дневно. С обзиром да нису сва за продају, нека буду мало разбијена или недовољне тежине, Милош је дошао на идеју како да их искористи. “На велики број јаја увијек има и оних која нису за продају. Или су мало полупана, или немају тежину за класирање и онда сам дошао на идеју како да их искористимо. Почели смо производити макароне. Пошто имамо довољно јаја, умјесто норматива од 5-6, ми на десет килограма брашна стављамо 6-7 јаја и макарони буду доста квалитетни. Машина је средњег капацитета и дневно може произвести од 500 до 600 паковања макарона у пет врста и величина”.

Прије пет година Милош је тржишту понудио нови производ, коре за питу. Нема проблема са пласманом, јер како каже, ако је квалитет добар, производ сам себе продаје. “Ово је, можемо рећи нека полуаутоматска производња кора. Захтијева три радника да би се остварио неки капацитет до 250 јуфки за 8 сати рада. Могло би се и проширити, али није лако наћи радника и обучити га за овај посао, треба то мало и волјети и познавати тијесто”, прича Милош. Главни мајстор за коре за питу је мајка Божана, која памти и оно вријеме када је све то радила ручно. Она каже да је некада било много теже, али и на неки посебан начин љепше и топлије ручно развијати питу.

ПОВЕЧЕРЈЕ КАО У ВОЈСЦИ

Познато је да ријетко које домаћинство које у обичним кокошињцима држи коке носиље зими може рачунати на властита домаћа јаја. О чему се ради појашњава Милош. “Главни фактори у производњи јаја су температура и свјетло, односно дужина дана. Када се кокама обезбиједи потребна температура од 18 – 20 степени у објекту и свјетло, практично да им дан буде наштиман на неких 14 – 16 сати. Потребна је и храна избалансирана са сојом, кукурузом, сунцокретом и сточном кредом, онда не би имале ни комшије проблема са носивости и зими. Повечерје за коке је у 10 увече, а свјетло се пали ујутро у 6. С тим да коке ноћу не узимају храну, већ само воду. Није тачно да коке не виде по ноћи, пије воду и добро се сналазе.”

Производња тјестенине

ЖИВОТНИ ВИЈЕК ГОДИНУ И ПО ДАНА

Милош појашњава колико треба времена да кока пронесе и са колико јаја је рентабилна. “Животни вијек коке носиље је до годину и по дана. Од једнодневног пилета, пронесу у четвртом мјесецу, док уђу у класу то је још неких мјесец дана, значи са пет мјесеци коке су спремне за производњу. Још годину и по дана може да носи до неких 70 посто носивости да буде рентабилна производња. Можемо рећи да је кока носиља рентабилна са око 320 јаја годишње.

И најмлађи помажу

Од снова и планова не треба одустајати

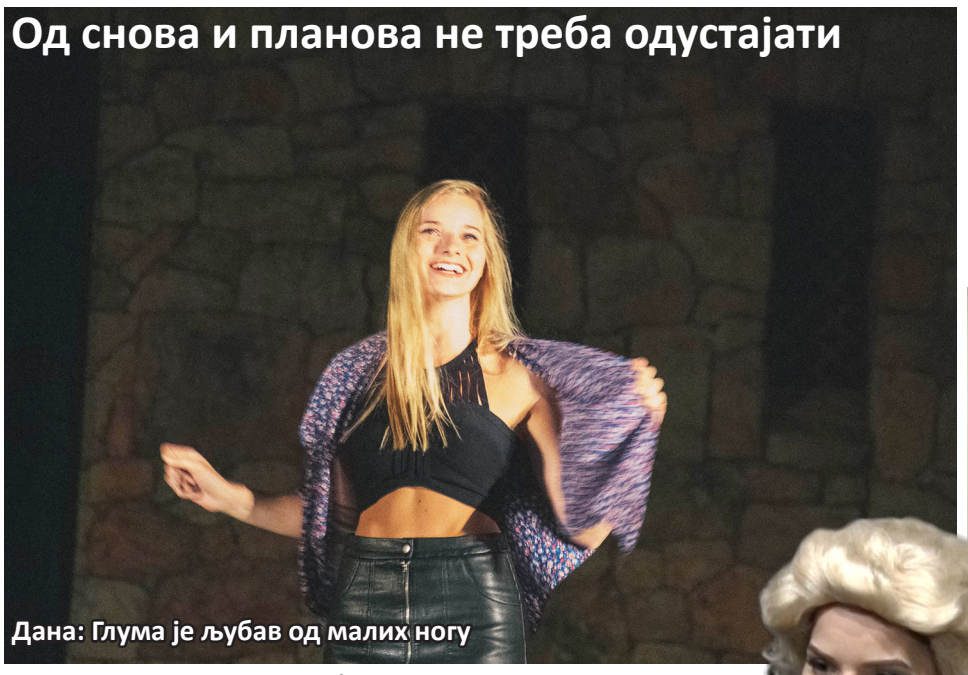

Дана: Глума је љубав од малих ногу

ДАНА ПОЛЕТАН: ГЛУМА ЈЕ ЗА МЕНЕ ПОТРАГА ЗА ИСТИНОМ

Студентски дани

Текст: *Ведрана Нишевић*

Од малих ногу показивала је глумачки таленат. Била члан драмске секције и сан о глуми наставила у Бањалуци, на Академији драмских умјетности. Дана Полетан открива да ова одлука сажета тек у два новинска реда није била ни мало једноставна, ни лака. „Било је много успона и падова. Међутим, све се на крају исплатило и одмах по завршетку факултета, успјела сам да се запослим. Сад сам и званично глумица Народног позоришта Републике Српске у Бањој Луци“, прича Полетан и додаје да је имала велику срећу да након Академије добије посао за који се и школовала. „Пресрећна сам и захвална оним који су одлучили да будем дио тима бањалучког Позоришта. Једва чекам да радимо, да стичем нова искуства'', каже она.

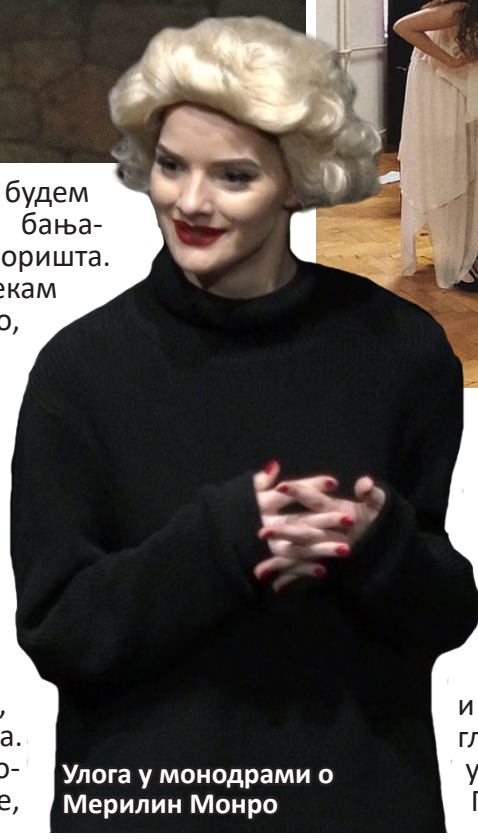

Улога у монодрами о Мерилин Монро

Љубав према глуми јача је од много чега, али то је и потрага за истином, сматра Дана. Бројне улоге су иза ње, а међу најдражима је она коју тренутно тумачи у актуелној монодрами о холивудској диви Мерилин Монро.

''Била сам члан драмског студија у Позоришту Приједор и то ми је много помогло, поготово приликом уписа на Академију. Прва професионална улога ми је била у Народном Позоришту Републике Српске у представи ''Опасне везе''. Мени тренутно најдража улога је улога у мојој монодрами о Мерилин Монро ''Друга страна истине'', која је настала као испит на четвртој години глуме'', додаје Дана.

Не одустајте и не посустајте, савјетује Дана. Уколико сте сигурни да је глума ваш животни пут, смјело крочите њиме и вјерујте у себе, поручује Дана за крај ове приче.

ОМАРУ ДЕУМИЋУ ДРУГО МЈЕСТО НА ТАКМИЧЕЊУ СОЛО ПЈЕВАЧА

Текст: *В.Нишевић*

Музичка школа ''Саво Балабан'' позната је по талентованим ученицима који на разним такмичењима освајају значајне награде. Један од њих је и Омар Деумић, који је на Међународном такмичењу соло пјевача у Руми, освојио друго мјесто. Признање је тим веће, јер се Омар такмичио са соло пјевачима из Србије, Хрватске, па чак и Кине.

''Ишао сам без посебних очекивања. Циљ ми је био да покажем шта знам, да радим оно што волим и награда је дошла сама по себи. Ово је за мене за сада најзначајније такмичење соло пјевања'', прича Омар. Задовољство због успјеха овог талентованог ученика не крију ни његови наставници Тијана Вуксан, професор соло пјевања и Зорица Новаковић, корепетитор Музичке школе ''Саво Балабан'' Приједор.

''Изузетно смо задовољни успјехом који је Омар постигао, не само ја, него читав колектив Музичке школе. Сви смо учествовали у његовим припремама '', истичу с поносом и додају да је задовољство сарађивати са умјетницима какав је Омар.

Међународно такмичење соло пјевача

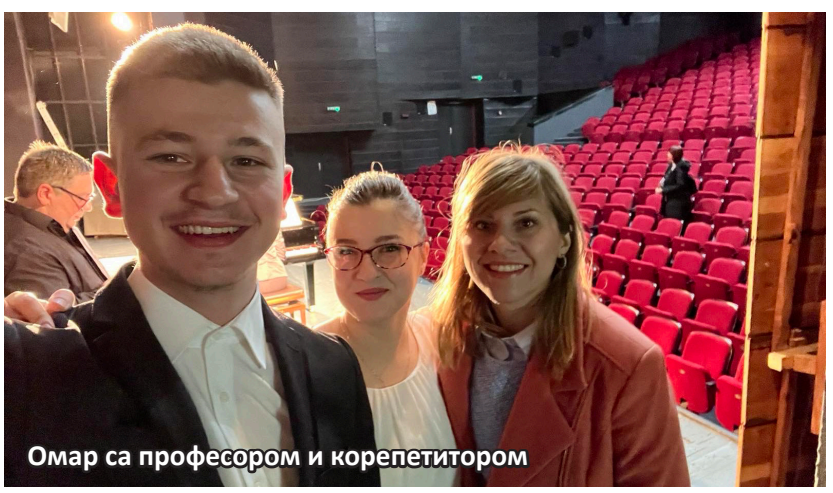

Омар са професором и корепетитором

Ученици су најбољи представници приједорске Музичке школе, поручује први човјек ове установе.

'' Оно што такмичење чини посебним је то што је ријеч о међународном такмичењу и чињеници да се не доказујемо само у оквирима нашег града'', прича Аљоша Новаковић, директор Музичке школе ''Саво Балабан'' Приједор.

ОДРЖАН ГОДИШЊИ КОНЦЕРТ СКУД-а "ДР МЛАДЕН СТОЈАНОВИЋ"

Текст: *Б.Д.*

Љубитељи фолклора имали су прилику да уживају у годишњем концерту Српског културно-умјетничког друштва "Доктор Младен Стојановић". Поред већ виђених, чланови друштва извели су и нову кореографију, Буњевачке игре.

"Ово је нама празник, радујемо се овом концерту. То је резиме онога што смо постигли. Желимо оно најбоље да поклонимо нашој публици", истакао је Небојша Алексић, секретар СКУД-а "Др Младен Стојановић".

Истог мишљења је и Мара Ећим, вршилац дужности предсједника овог друштва.

"Ово је годишњи концерт, у који улажемо много рада, труда и зноја", додала је она.

СКУД "Др Младен Стојановић" броји око 400 чланова.

Са концерта

„Козарски вјесник“ у мјесној заједници Горња Драготиња и Марини

КНЕЖЕВИНА ПОЗНАТА И У СЛОВЕНИЈИ, У МАРИБО

Дом у Горњој Драготињи

Текст: *Бојана Мајсторовић*

Једина кнежевина на Балкану, Горња Драготиња и Марини,са површином од око 25 километара квадратних и 250 становника припада територији града Приједора.

Према подацима који су пронађени у записима, Драготиња је била кнежевина прије 160 година. Мјештани Горње Драготиње кнежевину су обновили 2003. године. Сад има свој грб, химну, пасош и кнеза с тачно прописаним обавезама. Совјет кнежевине, ове године је на „Драготињским вчерима“ то почасно звање повјерио Ради Мандићу.

„Био сам срећан када ми је Совјет кнежевине понудио да будем кнез и то је уједно и част и мени и мојој породици. Наше презиме Мандић овдје „живи“ 100 година и зато сматрам да на неки начин и заслужујем да будем кнез“признаје Мандић.Каже да обавезе које има као кнез њему лично нису тешке.

„Мирим грађане који су у свађи,морам да поведем рачуна око инфраструктуре која је потребна за љепши живот на селу и да припазим мало на угрожене породице. Значи ту је више хуманитарног рада. Обавезе су и да кнез жени момке и замоли дјевојке или удовице да пристану на брак са нежењама из кнежевине“, прича Мандић и присјећа се да је много година прије добијања круне, посредовао у спајању брака Срете Крнете (83) након што је остао удовац.

Крнета са осмјехом на лицу дочекује нашу екипу и прича да сваки дан очекује да му се врати супруга, она коју је оженио уз помоћ Мандића, а која тренутно борави код ћерке која је помаже након операције.

„Кажем јој врати се, ја ћу те служити, не треба да дијелимо само добро већ и то кад нам је тешко. Увијек смо се лијепо слагали и радили смо баш пуно. Све смо имали, ништа нам није фалило. За брак је потребно разумијевање и договор, не смије бити свађе или не дај Боже туче“, прича овај весели старац. Додаје да га ћерке редовно обилазе и да му помажу, поготово зими када се уносе дрва за ватру. „Овдје се може живјети лијепо само треба заврнути рукаве. Овдје је лијепа земља, могу машине радити“,прича Крнета за којег мјештани тврде да је у млађим годинама узорао дунуме и дунуме њива. Иако гази деветту деценију Крнета није најстарији мјештанин кнежевине. Титулу најстаријег са својих 88 година живота поносно носи дјед Перо Буква. Прича да је рођен у породици богатог аустријског трговца Теше Буквe који му је био дјед. Богатство их није сачувало од страхота током Другог свјетског рата у којем је око 19 чланова породице страдало.

„Овдје је формиран Карански батаљон који је дао 15 народних хероја. Из Горње Драготиње је народни херој Жарко Згоњанин. Било је тешко у Другом свјетском рату, наше село је једино било осуђено на смрт од њемачког генерала Штала који је водио офанзиву и који је наредио да се у Маринима све живо побије и попали. То су и почели радити и запалили су 14 кућа, а онда су партизани узвратили напад и отјерали их“, присјећа се Перо. Додаје да је живот послије рата био тежак, али да су напорним и вриједним радом у пољопривреди успјели да сачувају своја домаћинства.

„Стигла ме старост, а најтеже ми је било то мијењање система којима се тешко прилагодити. Као омладинац сам учествовао у радним акцијама широм БиХ. Први камен сам донио као омладинац за градњу задружног дома. Сада ми је тешко када видим да се руши

Храм Велике Госпојине у Маринима

НЕКАД ЈЕ МАЧАК МОГАО С КРОВА НА КРОВ, КОЛИКО ЈЕ ПУНИХ КУЋА БИЛО

У Маринима је једна од најстаријих цркава у приједорском намјесништву која је посвећена Великој Госпојини. Парох маримски Борис Нарић прича да је током Другог свјетског рата, она запаљена и разидана. Остали су само темељи на којима је изграђена нова која је освештана 2009. године.

„Маринска парохија је у нашим меморима једна од најстаријих. Има једна прича која каже да када је дјед Младена Стојановића одавде са коњима силазио у град многи људи су се склањали. Управо овај простор на којем се налазимо, до Кнежице, од давнина је био православни. Недалеко одавде су темељи манастира Ђурђевца. Претпоставља се да је манастир из 13. вијека. Темељи који су остали под земљом откопани су 2019. и конзервирани. Пронађени су фаргменти фресака, а ако Бог да генерације које долазе можда ће једног дана васкрснути ту светињу“рекао је Нарић.

Наводи да Горња Дргаотиња и Марини имају око 100 кућа, а да је некада тај број био далеко већи.

„Кажу да је од Марина до Кнежице мачак могао прећи са крова на кров колико је кућа било. По једном попису ту је било 3.000 домаћина, само одраслих, дјеца се нису тада ни бројала. Сада у Маринима имамо 30 домова, а само у три су дјечица“,каже он.

Додаје да ће се у храму Велике Госпојине у Маринима и ове године на јутарњом литургијом у пет часова поздравити најрадоснији хришћански празник Божић.

Културно-умјетничко друштво "Милан Егић"

ИГРОМ И ПЈЕСМОМ ЧУВАЈУ СЈЕЋАЊЕ НА РАЈКА ДЕСНИЦУ

Текст: *М. Ш.*

Чланови Културно-умјетничког друштва "Милан Егић" из Брезичана одржали су меморијални концерт у знак сјећања на Рајка Десницу, кореографа и једног од оснивача овог друштва, који је преминуо у децембру 2020. године.

На меморијалном концерту приказан је документарни филм "Дајте нам Рајка, златом ћемо га платити". "Рајко је дао немјерљив допринос у развоју и раду овог друштва, нарочито од 2009. године када је ово друштво обновило рад. Био је вођа свих секција и чланове овог друштва увео је у свијет фолклора и окупио нас у Друштвеном дому у Брезичанима ", рекао је Зоран Кусоњић, предсједник Културно-умјетничког друштва "Милан Егић".

Ово друштво данас окупља око 200 чланова.

ОРУ ОДЈЕЉЕЊЕ ПРВАЧИЋА РОДОМ ИЗ МАРИНА

и не одржава оно што смо тад градили“,наводи он.

Тренд одласка у иностранство и трагање за бољим животом није мимоишло ни једину кнежевину на Балкану. Мјештани тврде да у Марибору, у Словенији, има одјељење првачића који су родом из приједорских Марина.

Међутим, има и супротних примјера. Браћа Карлица су одлучила да не дозволе да се угаси огњиште након смрти оца и мајке и из града су се вратили са супругама у породичну кућу, у Марине. Милан Карлица каже да у њиховом случају вриједи изрека „сложна браћа кућу граде“.

„Живимо претежно од сточарства, али и сваштаримо, имамо и музна грла, продајемо млијеко, товимо бикове, имамо пчеле, крмке... Тежак је живот, треба засукати рукаве и потрудити се да би имао нешто, а живјети на селу, а не радити, то се не може“, каже Карлица и додаје да надлежни треба да више пажње посвете селу.

„Селу треба направити путеве, школе, домове. Чини ми се да смо више запостављени него друге Мјесне заједнице. Често остајемо без струје и по 24 сата и патимо се „„ истиче Карлица.

Да је потребно више улагати у село истиче и Горан Марјановић из Горње Драготиње. Узгаја овце, говеда и дневно прода око 500 литара млијека.

„Остао сам овдје на селу са сином. Имам једно унуче и очекујемо друго. Има овдје живота, али треба улагати у инфраструктуру, па да се људи заинтересују да раде ово што и ја радим. Подстицаји из буџета града су значајни, али ваљало би да су већи“, сматра Марјановић.

Наводи да он као и сви који су остали на селу држе овце које називају природним тримерима, јер пасу траву и одржавају имања.

А Марјановићи одржавају и око четири километра сеоског пута.

„Пут нам је однијела вода након кише. Син је ишао багером, а ја трактором равнао, да то нисмо уредили, ви не би могли доћи до моје куће. То ја не радим само због себе, већ због цијелог села“, истиче Марјановић. Кнез Раде Мандић додаје и да мјештани желе да прошире своје границе и својој територији припоје и сусједну Доњу Драготињу.Поступак је то који ће да траје, али Мандић је увјерен да ни мјештани Доње Драготиње неће одбити да живе у кнежевини.

Споменик у Горњој Драготињи

Кнез Раде Мандић

НА “НИКОЉДАНСКОМ КОНЦЕРТУ” ПОДИЈЕЉЕНО 160 ПАКЕТИЋА

Текст: *Б. Мајсторовић*

У Позоришту Приједор организован је “Никољдански концерт“ на којем је подијељено 160 пакетића за најмлађе чланове Удружења за очување традиције. Концерт је организован у сарадњи са Колом српских сестара из Приједора, које је и купило никољданске пакетиће.

Предсједница Кола српских сестара из Приједора Јадранка Мијић каже да су чланице одлучиле да новцем који зараде продајом васкршњих перетака и ручних радова купе никољданске пакетиће за најмлађе чланове Удружења за очување традиције.

“Радује нас што су припремили „Никољдански концерт“. Они су наши стари пријатељи и раде на очувању традиције онако како ми то желимо и како ми то радимо. Стога смо одлучили да ове године обрадујемо њихове најмлађе чланове, који вриједно раде од малих ногу на очувању традиције“, рекла је Мијићева.

Предсједник Удружења за очување традиције Жељко Шормаз подсјетио је да је “Никољдански концерт” један у низу концерата којим завршавају 2022. годину.

„На концерту су се у првом дијелу представили нешто старији чланови, а у другом, они због којих све ово радимо. То су наши најмлађи чланови, полазници Традиционалног васпитно-образовног центра, дјеца вртићког узраста, двије најмлађе групе школе фолклора и дјечији хор „Вилењак“, изјавио је Шормаз.

Датум	Сатница	Догађај	Место одржавања
22.-30.12.2022.		БИОСКОП ЗА 2,00 КМ	КИНО "КОЗАРА"
	18:00	Цртани филм "Мело са сјенера" (синхронизован)	
	20:00	Филм "Троугао туге" (побједник Канског фестивала)	
23.12.2022.	11:00	Предавања етнолога Марије Радаковић о обичајима Божића	Музеј Козаре
23.12.2022.	20:00	ОТВАРАЊЕ ПРИЈЕДОРСКЕ ЗИМЕ Концерт групе "Галија"	Велики трг
24.12.2022.	18:00	У сусрет Новој години: програм ученика основних школа "Јован Дучић" Ламовита и "Петар Петровић Његош" Буснови	Велики трг
24.12.2022.	20:00	Вече са Мирјаном Бохтић и Дејаном Бузумом	Велики трг
25.12.2022.	20:00	Музички бенд "The Bechars"	Велики трг
26.12.2022.	18:00	У сусрет Новој години: програм ученика основних школа "Петар Кочић" Приједор и "Младен Стојановић" Љубија	Велики трг
26.12.2022.	20:00	Вече тамбураша	Велики трг
27.12.2022.	11:00-14:00	ЗИМОТЕКА: Празнична чаролија - радионица израде новогодишњих украса	Градска читаоница
27.12.2022.	18:00	У сусрет Новој години: програм ученика основних школа "Десанка Максимовић" Приједор и "Вук Караџић" Омарска	Велики трг
27.12.2022.	20:00	Дј Владимир Зорић и пријатељи	Велики трг
28.12.2022.	10:00-11:00	ЗИМОТЕКА: Новогодишња баркотека	Градска читаоница
28.12.2022.	12:00	Школа сликања "Бориса Еремића" са полазницима на тему "Зима"	Музеј Козаре
28.12.2022.	18:00	Женски камерни хор "Ависта"	Велики трг
28.12.2022.	20:00	Музички бенд "Корзо"	Велики трг
29.12.2022.	18:00	У сусрет Новој години: програм ученика основних школа "Бранко Ћопић" Приједор и "Доситеј Обрадовић" Приједор	Велики трг
29.12.2022.	20:00	Ансамбл "Носталгија"	Велики трг
30.12.2022.	12:00	ДЈЕЧИЈА БАЈКА: прослава дјечије Нове године уз глумце, аниматоре и подјелу новогодишњих пакетића	Велики трг
30.12.2022.	18:00	Позоришна представа "Црвенкапа" Улаз бесплатан (потребно извршити резервацију улазница)	Позориште Приједор
30.12.2022.	20:30	Музички бенд "Freed"	Велики трг
31.12.2022.	12:00-13:00	Лептирић шаренић: Зимска чаролија за дјецу	Велики трг
31.12.2022.	20:00 22:00	ПРОСЛАВА НОВЕ ГОДИНЕ Дј Марко Краљ - Бане Мојићевић	Велики трг

Предност за школарце

У ШКОЛИ НА УРИЈАМА ПОНОВО РАДИ СТОМАТОЛОШКА ОРДИНАЦИЈА

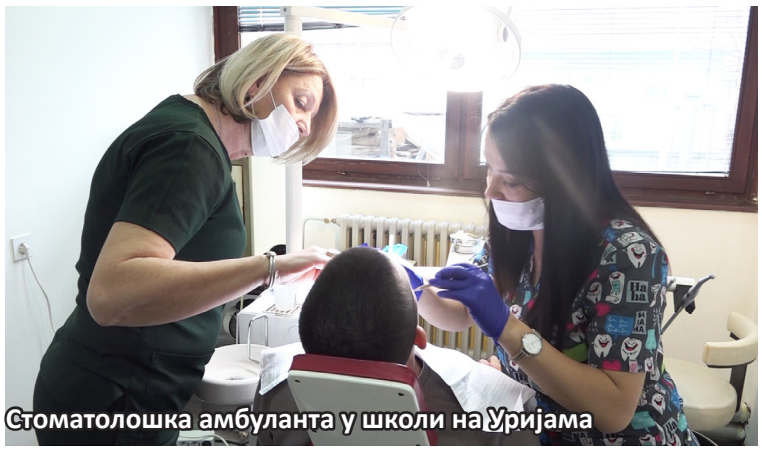
Стоматолошка амбуланта у школи на Уријама

Текст: *Бојана Мајсторовић*

У Основној школи „Петар Кочић“ на Уријама поново је отворена стоматолошка ординација. Услуге зубара могу добити сви ученици који похађају ову школу.

Зубар тренутно ради уторком и петком од пола 8, до пола три. Будући да ова школа има 1.156 ђака, а у плану је да стоматолог ради сваки дан.

„Морали смо ићи до зубара у град, а сад је зубар у школи и много нам је лакше“, каже Давид Љубојевић, ученик деветог разреда.

Доктор стоматологије Уна Чаћо примјећује да је већ првих дана након отварања амбуланте у зубарску столицу сјео велики број ђака ове школе на Уријама.

„Углавном сами дођу, доста су храбри, поготово дјевојчице, наруче се и добију термин. Уколико је потребно неко вађење, или поправке зубића, све то обављамо овдје, као и превентивне прегледе. Уколико имају неке неправилности упућујемо их нашим специјалистима“, рекла је она.

Начелник службе за стоматологију у Дому здравља Приједор Горан Анђић подсјећа да је рад школског стоматолога у школи на Уријама престао током епидемије вируса корона, али да су се сада створили услови за поновно отварање ове амбуланте.

„Дом здравља Приједор има изузетну сарадњу са свим васпитно-образовним установама у граду и заједно са њима организујемо бројне превентивне акције у циљу очувања и унапређења здравља.“, рекао је Анђић.

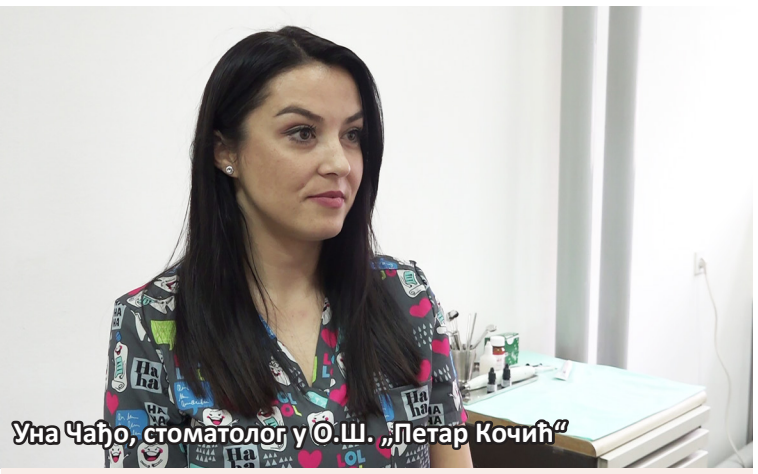
Уна Чаћо, стоматолог у О.Ш. „Петар Кочић“

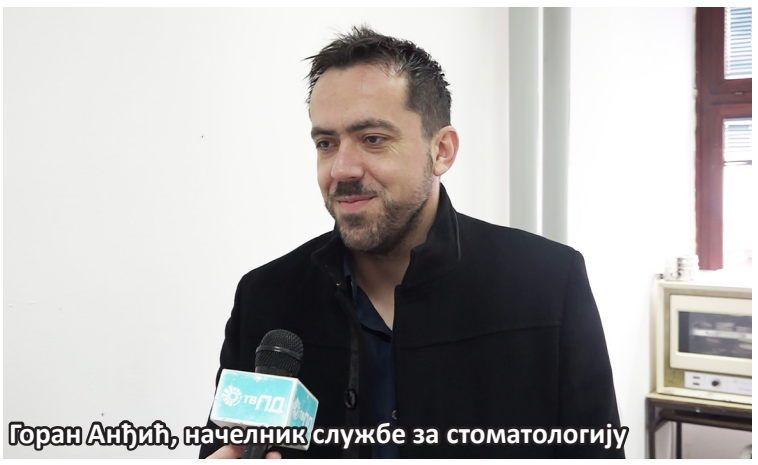
Горан Анђић, начелник службе за стоматологију

Поред школе на Уријама, школски стоматолог ради још у Основној школи „Десанка Максимовић“. Дом здравља Приједор тренутно опрема стоматолошку амбуланту у Љубији, а у плану је да се оваква амбуланта отвори и у Брезичанима. Услуге стоматолога најмлађима, али и осталим пацијентима доступне су у амбулантама у Козарцу, Омарској, као и у Стоматолошкој служби на Уријама.

СВЕ ВЕЋА ПОТРОШЊА АНТИДЕПРЕСИВА

Лијекове за смирење конзумирају и старији и млађи

Текст: *Б. Д.*

У Босни и Херцеговини све је већа потрошња антидепресива и лијекова за смирење. Изузетак није ни Приједор.

Негативне емоције често воде до депресије, због чега је све више оних који посежу за антидепресивима и лијековима за смирење. Забрињава чињеница да је међу њима велики број младих, кажу у приједорској Градској апотеци. Ово су, кажу, лијекови, који се не издају без љекарског рецепта.

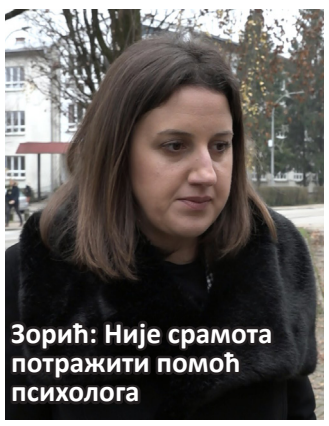
Зорић: Није срамота потражити помоћ психолога

"Ови лијекови могу изазвати бројне нежељене ефекте, нарочито анксиолитици. Дуготрајном употребом поменутих лијекова, може доћи до овисности, како физичке, тако и психичке", рекла је Јелена Милојица, магистар фармације.

Мало је оних који у стању анксиозности и депресије, траже стручну помоћ. Психолози увјеравају да се оваква стања могу превазићи адекватним психолошким терапијама.

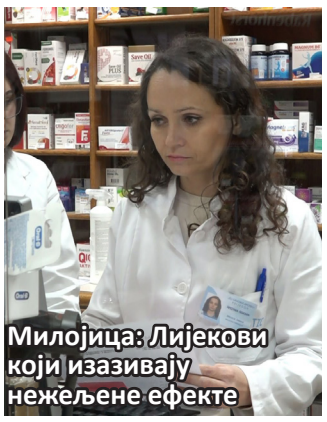
Милојица: Лијекови који изазивају нежељене ефекте

"Појединци се још увијек чешће одлучују да сами ријеше проблем који имају, умјесто да потраже помоћ стручњака, који ће сигурно сагледати шта је све довело до проблема и у складу с тим одредити адекватну терапију. То може бити и психолог, код којег можете потражити помоћ у виду савјетовања, а може бити и психијатар, који ће, заиста, одредити адекватну терапију", савјетује психолог Маја Зорић.

У БиХ у прошлој години произведено је и увезено такозваних "лијекова за срећу" у вриједности од око 22,6 милиона марака. Према подацима Агенције за лијекове и медицинска средства БиХ, највише се куповао бромазепам.

ЦРВЕНИ КРСТ У ЗНАКУ БРОЈНИХ АКТИВНОСТИ

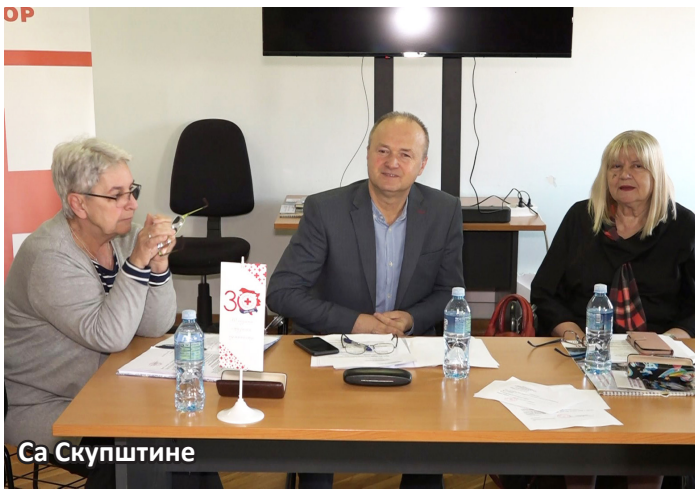
Са Скупштине

Текст: *М. Ш.*

У Градској организацији Црвеног крста Приједор сумирали су активности током ове године, али и планове за наредну. Кажу, година на била је у знаку бројних активности, кроз превентивно дјеловање у области здравства и социјалне заштите, пружање помоћи угроженом становништву, промоцију хуманих вриједности, те акције добровољног давања крви.

Поносни су на добровољне даваоце крви, који су и ове године успјешно одговорили хуманом задатку, али и на 150 волонтера, на које свакодневно могу да рачунају. Све програмске активности прилагођавају потребама локалне заједнице. Рад приједорских хуманитараца и те како је препознат и у републичкој организацији Црвеног крста.

Католици у недјељу славе Божић

ИСТИНСКУ РАДОСТ ДОНОСИ ЖИВОТ ПО БОЖЈИМ НАЧЕЛИМА

Марко Видовић, жупник: - Свима желим сретан Божић!

Текст: *Деборах Совиљ*

Католички вјерници у недјељу, 25. децембра, славе Божић, празник рођења Исуса Христа по грегоријанском календару. Вјерници ће у суботу, на мисама поноћкама, обиљежити долазак Божића. У Цркви Светог Јосипа у Приједору, мису ће служити приједорски жупник Марко Видовић.

"Божић је благдан радости, весеља, али нема истинског весеља ако вам срце није радосно. Права радост долази из помирености с Богом и другим људима. То је бит. Кршћанство каже - буди племенит, уздигни се мало из те своје вучије нарави у оплемењену нарав препорођеног дјетета Божјег", рекао је Видовић, упутивши божићну поруку вјерницима:

"Свима желим лијепе и сретне божићне дане, да их дочекају у кругу својих најмилијих, пријатеља, комшија и оних који ће бити за обитељским столом. Да људи прихвате начела Божја и да по њима живе. Тада почиње истинска радост", рекао је жупник Видовић.

aquavoda®
Voda na dohvat ruke
AQUAtim
Distribucija
Sretan Božić
080 05 01 05
Besplatni info telefon

У АПРИЛУ 17. ТРКА БЕОГРАД – БАЊА ЛУКА

Очекује се учешће такмичара из 25 земаља

У Београду је одржан састанак поводом организације 17. по реду бициклистичке трке "Београд – Бања Лука". Ова традиционална спортска манифестација почеће 19. априла, а бициклисти ће кренути од Београда, а неки од градова кроз које ће проћи су Обреновац, Бијељина, Власеница, Добој, Приједор и Бања Лука.

„Трка пролази кроз 18 градова, и са поносом можемо рећи да смо истрајали у овом свему без обзира на све недаће које су нас пратиле. Није лако правити спортске догађаје у данашње вријеме. Али кад имате подршку оваквих градова и институција онда је то за нас велико олакшање", рекао је директор трке Владимир Куваља

Градоначелник Београда Александар Шапић поручио је да је ово велики спортски догађај, али и више од тога, јер показује нераскидиву везу српског народа народа са обе стране Дрине.

„ Желим да ова трка настави да расте, да у њу буде укључено још више градова, те да настави да спаја српски народ. И да та симболика гдје бициклисти прелазе границу без заустављања показује како се ми осјећамо и како треба једне друге да доживљавамо", поручио је Шапић.

Државни секретар Министарства спорта Србије Марко Кешељ такође је напоменуо да ова трка не само да има велики спортски значај, него има и емотивну црту, јер спаја Србију и Републику Српску, додавши да ће свака таква акција и убудуће имати подршку овог министарства.

Замјеник градоначелника Приједора Жарко Ковачевић поручио је да је велика част што је и град на на Сани дио ове приче.

„ Ова прича, ова трка је свјетска, а наша. Град Приједор је само двије године дио трке. Али за те двије године смо успјели привући невјероватну пажњу медија и јавности. И та трка је постала један од два највећа спортска догађаја у Приједору", навео је Ковачевић.

Помоћник министра спорта Републике Српске Марио Ђуран истакао је спортски и политички значај ове трке, а посебно кад је ријеч о сарадњи спортиста и спортских радника, клубова, локалних заједница из Србије и Српске и људи из оба министарства.

Од наредне године ова трка биће бодована за УЦИ свјетску листу и Олимпијске игре.

Почеле припреме за трку

„ПРИЈЕДОР СПАРТАК" СЕДАМ МЕДАЉА ЗА ЏК "КОЗАРА ЖЕЉЕЗНИЧАР"

ЦИЉА ЛИДЕРСКУ ПОЗИЦИЈУ

Кошаркаши „Приједор Спартака" уписали су десету овосезонску побједу, побиједивши резултатом 88:19 екипу „Олимпа" у Шековићима. Иако је домаћа екипа нешто боље отворила утакмицу, и једно вријеме имала и водство, у другој половини сусрета изабраници тренера Данила Палалића у потпуности преузимају иницијативу и долазе до новог тријумфа. У редовима „Приједор Спартака" незаустављив је био Лулић који је имао 32 коша,а пратили у га Станковић и Лонча са по 20 поена. У противничком тиму 31 поен уписао је Ковачевић. Овом побједом „Приједор Спартак" је тренутно преузео водећу позицију на табели, будући да досадашњи лидер „Радник БН Баскет" има утакмицу мање, јер је њихов сусрет са „Дервентом" одгођен. Управо ће у наредном колу „Приједор Спартак" дочекати екипу из Бијељине, гдје ће у директном окршају да се одлучи која од ове двије екипе ће полусезону завршити као водећи тим Прве лиге РС.

Међународни џудо турнир "Витез Опен" окупио је око 400 такмичара из БиХ и земаља региона. Ту су наступали и чланови Џудо клуба "Козара Жељезничар", при том освојивши два злата, четири сребра и једну бронзу. Златни су били Стефан Кецман и Ана Марин. Сребрне медаље су освојили Весна Ђурђевић, Лана Павковић, Марија Кецман и Нађа Вујмиловић, док је бронзану медаљу освојио Александар Марин.

ПРИЈЕДОРСКЕ ГИМНАСТИЧАРКЕ ОСВОЈИЛЕ СРЕБРО

На „Међународном божићном турниру" у женској гимнастици који је одржан протеклог викенда у Самобору учествовало је шест гимнастичарки из приједорског Гиманстичког клуба „Лидер" . У Хрватској су наступиле Николија Стојановић, Сајра Жерић, Настја Грубач, Миња Томић, Петра Пранић и Михаела Родић. И освојиле су друго мјесто у екипној конкуренцији, дисциплина вишебој.

Њихов тренер Биљана Медић рекла је да им је ово било прво такмичење ван граница БиХ, те да је исти овај састав ове године освојио и бронзу на Првенству РС, као и другу позицију на „Данима гимнастике" који су недавно одржани у Бањалуци. Она је напоменула да је ово такође био први пут да су имали подршку неког спонзоре, будућ да им је „Аустронет" обезбиједио тренерке.

„Лидер" тренутно окупља око 90 чланова.

Припремио: Зоран Јелић

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ГРАД ПРИЈЕДОР
СКУПШТИНА ГРАДА
П Р И Ј Е Д О Р

REPUBLIKA SRPSKA
GRAD PRIJEDOR
SKUPŠTINA GRADA
P R I J E D O R

79 101 Приједор, Трг ослобођења 1, Тел.+387 52 245 122 , факс.+387 52 245 127, E-mail:predsjedniksg@prijedorgrad.org, www.prijedorgrad.org

На основу члана 94. Пословника Скупштине града Приједора (''Службени гласник Града Приједора'', број 2/18 и 2/20), Потпредсједник Скупштине града Приједора упућује

ЈАВНИ ПОЗИВ

за подношење захтјева за одобрење присуства сједницама Скупштине града Приједора у 2023. години

Ради остваривања начела јавности у раду Скупштине града Приједора,
У циљу јачања непосредне и парламентарне демократије,
Ради бољег изражавања ставова грађана,
У циљу доношења што квалитетнијих Одлука и других аката.

Јавни позив се упућује путем средстава јавног информисања невладиним организацијама, удружењима грађана, синдикатима и другим субјектима (у даљем тексту: Удружења), регистрованим у складу са Законом о удружењима и фондацијама Републике Српске (''Службени гласник Републике Српске'', број: 52/01, 42/05).

Удружења се обавјештавају да до 15.01.2023. године могу упутити захтјев за присуство сједницама Скупштине града у 2023. години на адресу:
Скупштина града Приједора
Трг Ослобођења број 1
79102 П р и ј е д о р

Приоритет за додјелу акредитације имају невладине организације чији програм рада се бави питањима која разматра Скупштина града Приједора.

Неопходно је да удружења у својим захтјевима за присуство, да би се исти могли узети у обзир (као ваљани), наведу:
- пуни назив и адресу Удружења,
- датум и мјесто регистрације Удружења, с овјереном фотокопијом регистрације,
- одговорно лице или лица у удружењу,
- програм удружења,
- величину и број чланова удружења,
- контакт телефон и е-маил адресу.

Горе наведени услови представљају обавезну форму захтјева који се доставља Скупштини града Приједора.
Неблаговремени и непотпуни захтјеви неће се узимати у обзир.
Потпредсједнк Скупштине града ће заједно са Предсједницима одборничких клубова, уважавајући све елементе наведене у захтјевима, те факторе простора и времена, утврдити којим ће удружењима бити одобрено присуство у 2023. години.

Одобравање присуства сједницама не значи аутоматски и право обраћања Удружења на сједницама Скупштине града, већ се ово право може стећи по накнадном одобрењу Предсједника Скупштине града и предсједника одборничких клубова, у смислу члана 95. Пословника Скупштине града, у сваком појединачном случају и након сваког појединачног захтјева.

Одобравањем присуства сједницама Скупштина града Приједора не преузима никакву финансијску обавезу према Удружењима којима се даје одобрење.

Број: 01- 194/22
Датум: 19.12.2022. године

ПОТПРЕДСЈЕДНИК СКУШТИНЕ ГРАДА
Игор Кнегињић

ОГЛАШАВАЈТЕ У КОЗАРСКОМ ВЈЕСНИКУ

Дана 24.12.2022. дајемо годишњи помен нашем драгом

МЛАДЕНУ КАТИЋУ
(1950-2021)

Прође година без тебе, твоје неизмјерне љубави, топлине и бриге према свима, али не и бол.
Недостајеш свима!
Твоји најмилији.

17464

Дана 27.12.2022. навршава се 40 дана од кад нас је напустила наша вољена

БРАНКА ДОДОШ

Драга Брано, туга за тобом је неизмјерна. Чуваћемо те од заборава све док и ми постојимо. Са љубављу и поштовањем, твој брат Бранко-Роки са породицом.

17480

Htjela bi te posjetiti. Htjela bi te zagrliti.
Da kao nekad dijelimo radost, brigu i tugu ...

EDITA (rođ. Elezović) RAŠIĆ
(2022-2023)

Nedostaješ nam neizmjerno.
Zauvijek tvoje Carice.

17463

In memoriam

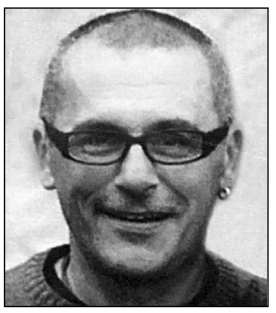

ADNAN-ĆURI SPAHIĆ
(27.12.2018-2022)

Nikad zaboravljen ...
Tedi, Goga, Jasmina i Vedran.

17479

Дана 24.12.2022. навршавају се двије тужне године од смрти нашег вољеног

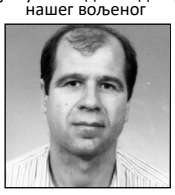

МИЛУТИНА САВАНОВИЋА
(1953-2020)

Поносни смо на тебе што смо те имали.
Твоја неутјешна супруга Јелена, син Борислав, кћерка Неда, унук Александар, зет Младен и многобројна родбина.

17490

Тужно сјећање

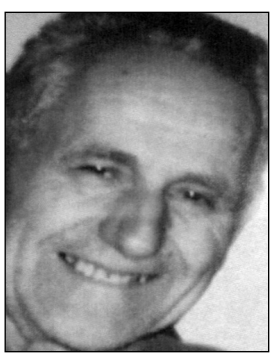

ИЛИЈА КОВРЛИЈА
(18.11.2022-28.12.2022)

С љубављу и болом чувам Те од заборава.
Сестра Сава

17484

Дана 21.12.2022. навршило се 40 дана од смрти нашег драгог брата

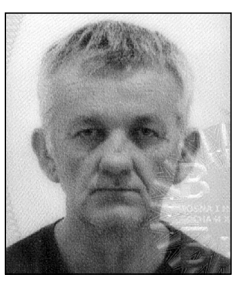

ЖЕЉКА ЖАБИЋА

Нека почива у миру божијем.
Сестра Весна и брат Младен са породицама.

17476

Дана 25.12.2022. навршава се 25 година како није са нама наш драги

ДРАГОМИР – ДАДО ЋОСИЋ

Љубав и ћежња за тобом никад не престају.
Твоји најмилији: отац Милинко, мајка Стоја, брат Дамир, сестра Јелена са својим породицама.

17481

Сјећање
Дана 23.12.2022. навршава се 30 година од смрти нашег драгог

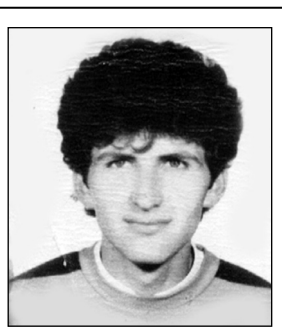

МИРОСЛАВА-ПЕЂЕ КРЕМИЋА
(1964-1992)

Сјећање на тебе вјечно ће трајати.
Супруга Жана, син Мирослав, сестра Љиља и брат Дадо -са породицама.

17485

Тужно сјећање на драге родитеље

БОРКУ ВУЧКОВИЋ

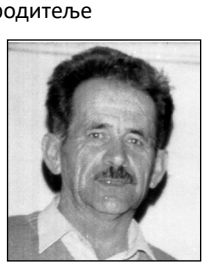

ЈОВАНА ВУЧКОВИЋА

С љубављу и поштовањем вјечно ћемо вас чувати у нашим срцима и мислима.
Кћерке са породицама.

17484

ФОТОГРАФИЈЕ ЧИТУЉА ЧУВАМО 40 ДАНА

Дана 27.12.2022. навршава се 12 година од смрти

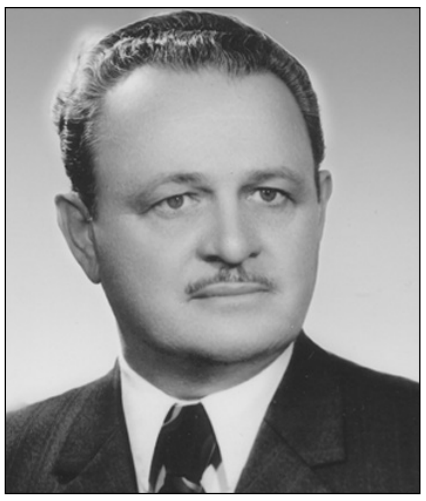

РАДОВАНА ПОПОВИЋА
Из Д. Драготиње

Тужно сјећање на тебе и твоју доброту
од супруге Драгице.

17122

Дана 26.12.2022. навршавају се
двије године од смрти нашег драгог

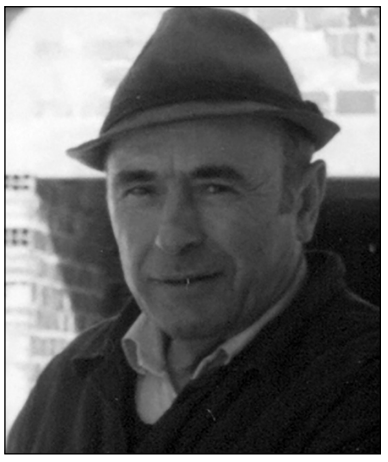

ОСТЕ (Станка) СТОЈАНОВИЋА
(1928-2020)

Са поносом те се сјећамо и чувамо
од заборава у нашим срцима.
Супруга Госпа, синови, кћерке,
зетови, снахе, унучад, праунучад
и остала родбина.

17483

Дана 30.12.2022. навршавају се
три године од смрти

МИЛКЕ БАЛТИЋ

Када душа заболи вријеме није лијек.Остаје тиха патња и сјећање на заједничке тренутке. Хвала ти за пут који си нам показала и сву љубав коју си нам неизмјерно пружила. Твоји: син Бошко, кћерке Божана и Гога, унучад: Марко, Наташа, Емина, Раденко, Татјана, праунучад: Младен, Ружица, Софија, Ивона, Корина, Емилија и Исидора.

17491

Дана 18.12.2022. у 95 години живота преминуо је наш
драги супруг, отац, дјед и прадјед

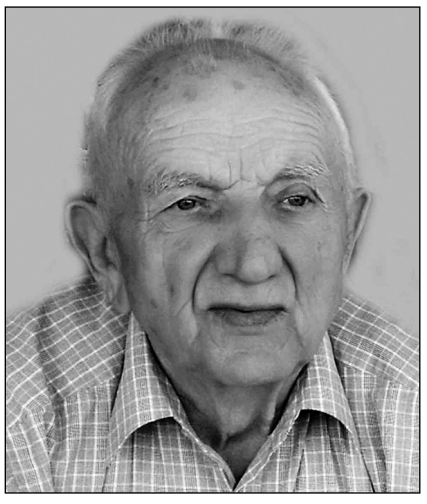

ЉУБАН КОМОСАР

Са љубављу и поштовањем чуваћемо те од заборава.
Твоји: супруга Сава, кћерке Мира и Дренка, снаха Иванка,
зет Јадранко, унучад: Драган и снаха Жељана, Давор и
снаха Милана, унука Ирена и праунучад: Јелена, Ђорђе,
Ивана, Јан и Јаков.

17482

Тужно сјећање на драгог

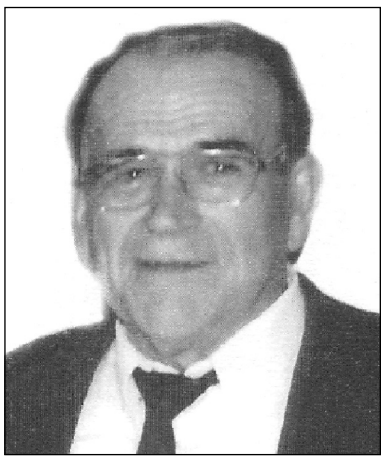

БРАНУ КОЈИЋА

Твоји најмилији

17489

Дана 23.12.2022. навршава се
шест година од смрти нашег драгог
супруга, оца и деде

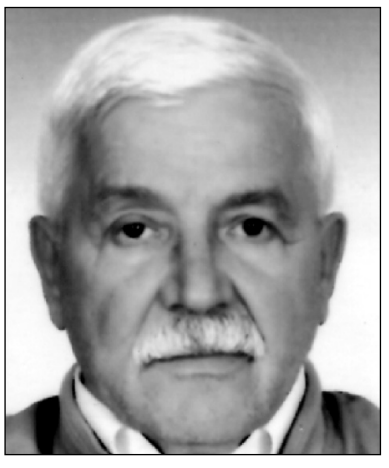

ЈОВЕ ЋУЛИБРКА

Увијек си са нама у нашим мислима.
Недостајеш пуно, пуно.
Породица Ћулибрк.

17475

Тужно сјећање на наше драге родитеље

ДАРИНКА
(рођ. Протић) ПРПОШ
(8.11.2008-8.11.2022)

ВАСКРСИЈА ПРПОШ
(23.12.2002-23.12.2022)

Захвална дјеца: Винка, Нада, Млађан,Илија, Ђуро и Раде.

17477

Сјећање на

БРАЦУ

Јосип и Нада.

17487

Дана 23.12.2022. навршава се шест година
од смрти

ЈОВЕ (Драгана) ЋУЛИБРКА
(2016-2022)

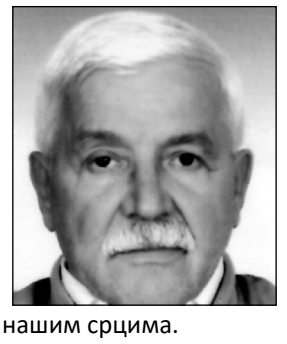

Вријеме пролази, а ти ћеш увијек да живиш у нашим срцима.
Твоја сестра Боса са породицом.

17475

МЛАДЕН ПАУКОВИЋ

Дана 26.12.2022. пуне су три године туге и
бола без тебе вољени наш сине и брате.
С поносом ћемо памтити твој осмијех и хра-
брост. Заувијек ћеш остати у срцима родитеља, брата, родбине и при-
јатеља.

17478

Последњи поздрав
драгој сестри

МИЛКИ МРШИЋ
(1955-2022)

Брат Рајко Дарда са породицом.

17488

Последњи поздрав
драгој сестри

МИЛКИ МРШИЋ
(1955-2022)

Сестра Миланка са породицом.

17488

Дана 15.12.2022. престало је да куца срце
наше драге супруге, мајке, свекрве и баке

МИЛКЕ МРШИЋ
(1955-2022)

Ожалошћени: супруг Раде, синови Зоран, Срђан и Милан,
снахе Виолета, Данијела и Тања, и унучад.

17488

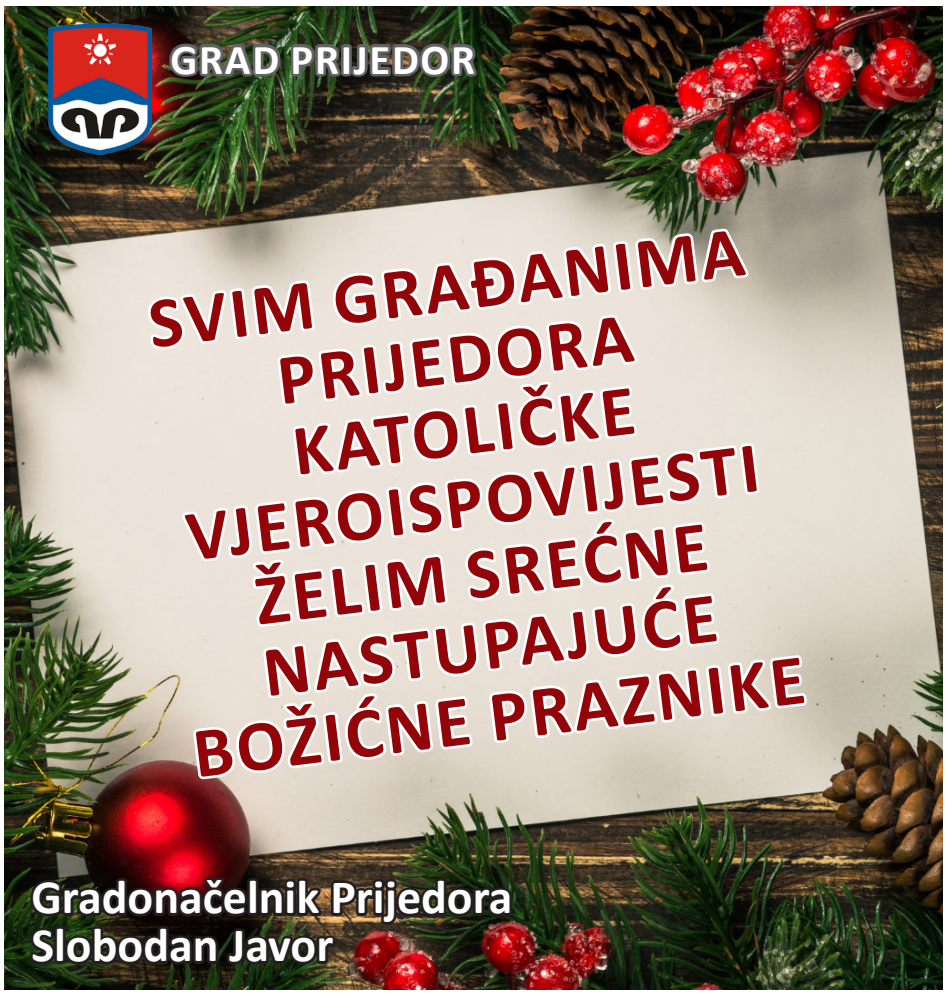

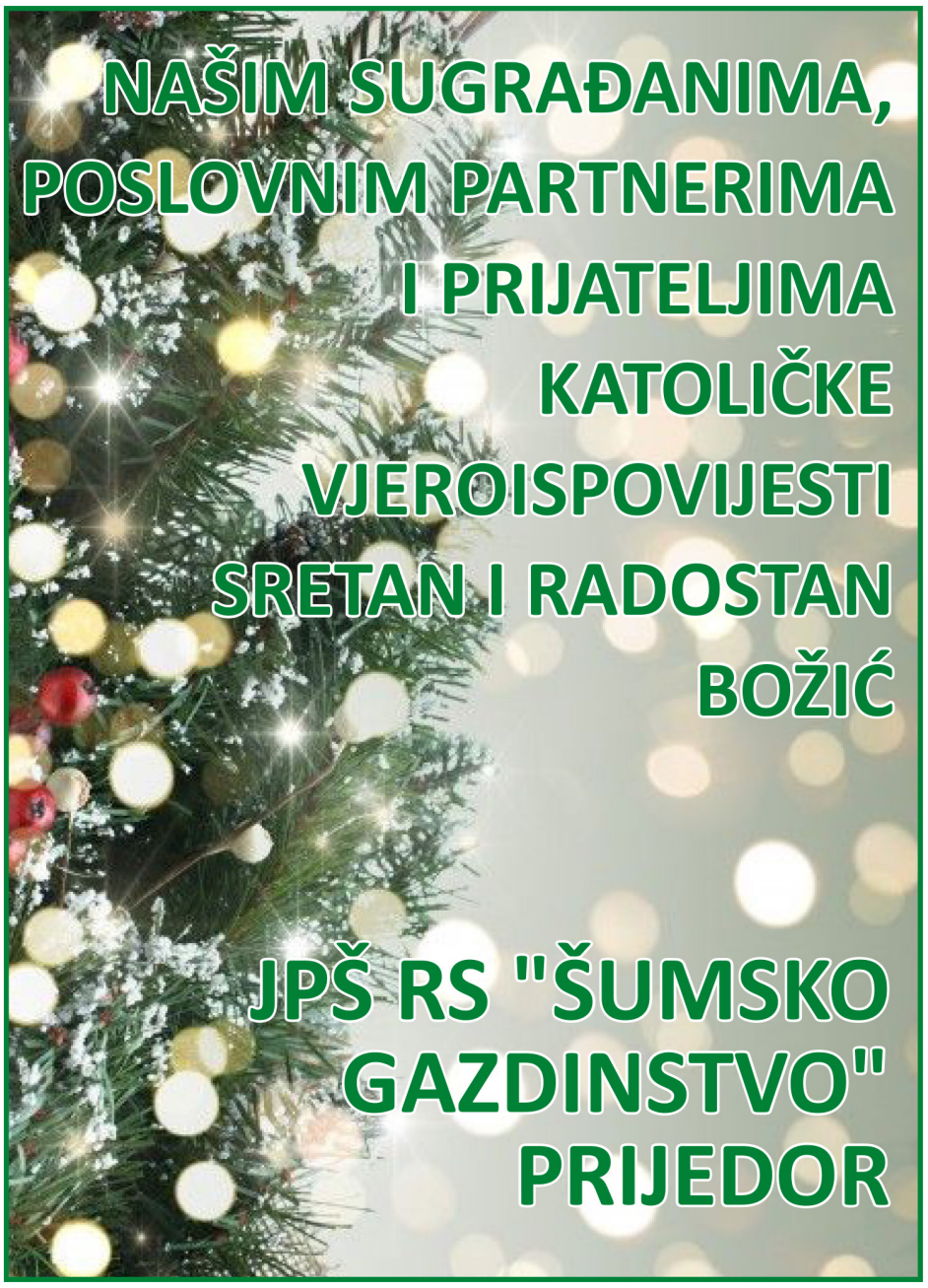

КОЗАРСКИ ВЈЕСНИК **У прољеће 1942. године појавио се први број "Козарског партизанског вјесника", у издању партизанског Обавјештајног бироа Другог крајишког (козарског) НОП одреда "Младен Стојановић". У љето 1975. године изашао је први број послије Другог свјетског рата.**

Издаје: Информативно-пословни центар "Козарски вјесник" Приједор - Редакција и администрација: Улица Саве Ковачевића 15. Лист регистрован код Министарства информација Републике Српске, бр. 170/93 од 10.3.1993.године. **Излази сваког петка- Вршилац дужности директора:** Горан Вујчић - **Главни и одговорни уредник:** Мира Згоњанин, **Замјеник главног и одговорног уредника:** Гордана Каурин - **Редакција:** Мира Згоњанин,Гордана Каурин, Бранка Дакић, Мирјана Шодић, Зоран Совиљ, Деборах Совиљ, Зоран Јелић, Ведрана Нишевић, Бојана Мајсторовић - **Технички уредник:** Силвија Дејановић, **Технички прелом:** Радмила Радиновић Петровић, Миле Станар - **Телефони:** Директор 232-803, уредник 243-440, новинари 234-271, 234-701, 234-442, служба малих огласа 211-575, рачуноводство и маркетинг 232-863, техничка припрема 243-441, Радио Приједор 911-822, Телевизија Приједор 211-239, Уредник РТВ Приједор 911-988. Тел/факс 232-803, 232-863.- **Цијена примјерка одштампана на "глави" Листа - Претплата:** Све информације о претплати на Лист на телефоне 211-575 и 232-863 - **Рукописи и фотографије се не враћају - Жиро рачун: НЛБ банка АД Филијала Приједор** - ж.р. 5620070000263992 (са назнаком за "Козарски вјесник") - Штампа: "Дневне Независне новине" - За штампу: Александар Копања, директор